

Yhteinen odotus

VIIMEINEN VARSINAINEN neuvontakerta oli joulukuussa, selvityksen lukeminen helmikuussa. Sosiaalityöntekijän kotikäynnin aikana mieheni oli ainoa meistä, joka käyttäytyi normaalisti. Tavallisesti puhelias poikamme jännitti tapaamista eikä suostunut kommentoimaan mitään kysymyksiin tulevasta pikkuveljestä tai -siskosta. Poika vain vilitsi ja nauroi hepulissa. Koiranpentumme unohti jo oppimansa sisäsiisteyden, joten lastenhuoneen esittelyn aikana kuljin rätin kanssa sen perässä. Kaiken kruununa minä vielä itkaisin vähän lopuksi.

KUN SOSIAALITYÖNTEKIJÄ vierailunsa päätteeksi ilmoitti, että puolen vuoden mittaiseksi luvattu neuvonta pitenee noin kuukaudella siksi, että hänen kalenterinsa on sattunut täyttymään ja lomakin on pidettävä, muistivat kaikki vanhat Suomen pään ärsyttävät viivästytykset mieleen. Ensimmäinen prosessimme ensimmäisestä puhelinoitosta lapsen kanssa kotioven avaamiseen kesti yhteensä kaksi vuotta ja seitsemän kuukautta. Tuosta ajasta vain viisi kuukautta kului Venäjällä.

OLEN PALJON HERKEMPI kuin mieheni. Se näkyy myös odotuksessamme, vaikkei mitään rascaushormoneja kaiketi ole liikkeellä. Olemme molemmat yhtä raskaina, joten adoptio-odottajana miehellä on tasavertaisempi asema kuin biologista lasta odottavalla miehellä. Minä olen tirauttanut monet itkut tunnekuohuissani ja hermoillut milloin mitäkin. Mies on porskuttanut rennosti eteenpäin ja sanonut, että miksi stressata asioista, joihin ei voi itse vaikuttaa. Ensimmäisen prosessin aikana muistan nähneeni kyynel vain silloin, kun katsomismatkan viimeisenä päivänä hoitaja vei lapsen pois ja tiesimme, ettemme näkisi pariin kuukauteen omaa rakasta poikaamme.

MEIDÄN PERHEESSÄ MINÄ olen se, joka suunnittelee hankintoja ja sisustusta sekä lueskelee adoptioaiheisia kirjoja ja juttuja innokkaimmin. Minä myös avaan yleensä keskustelut ja kerron, mitä uutta olen lukenut. Jo ensimmäisen odotuksen aikana huomasin, että mieskin oikeasti odottaa ja ikävöi, vaikkei aina ääntä pidäkään. Sydäntäni lämmit

ti, kun katsomismatkan jälkeen hän toi työmatkalta söpöt pienet kumisaappaat. Poika oli ollut tulevan isin mielessä.

LÄHIAIKOINA OLEN HUOMANNUT, että miehenikin tavaa tarkkaan Venäjältä tulevia adoptio-uutisia. Yllättävän rauhallisesti olemme ottaneet vastaan uutiset mahdollisesta kansainvälisen adoption lakkautuksesta Venäjällä. Surettava kovasti, jos monta lasta jää ilman perhettä politiikan takia. Olemme pohtineet paljon, missä toinen lapsemme on. Kevään aikana selviää, lähtevätkö paperimme lopulta Venäjälle vai kenties sittenkin Kiinaan. Tiedän, että molemmissa maissa on lapsia, jotka odottavat äitiä ja isää. Täällä olisi valmiina turvallinen koti, rakastavat vanhemmat sekä isovelji, joka aikoo opettaa potkimaan isoa palloa. Valmiina on myös pyyhenaulakon sydämenmuotoinen nimikyllä, joka odottaa tyhjänä nimeä.

Mimu

